

[Christensen (Høng).]

Mod det foreslaaede nye Stykke til § 28 har jeg ikke andet at indvende end, at den Forkyndelsesmaade, som heri omhandles, endnu ikke er vedtaget af Rigsdagen, og det vil være uheldigt at vedtage det nye Stykke til § 28, hvis Rigsdagen forkaster Forslaget om Forkyndelse gennem Postvæsenet. Men hvis den højtærede Minister mener at kunne se bort fra den Mulighed, skal jeg heller ikke gøre nogen Indvending mod den Paragraf.

Pürschel: Ja, ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne i det hele give Lovforslaget vor Tilslutning, dog med en Bemærkning svarende til den, som lige blev gjort af det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne. Jeg synes, det er en uheldig Lovgivningspraksis at komme ind paa, at man i en Lov, som skal træde i Kraft paa normal Maade — det gaar jeg ud fra, da der ikke er truffet nogen særlig Bestemmelse i Loven — og derfor kommer til at træde i Kraft længe før de Ændringer i Retsplejeloven, vi endnu har til Behandling, henviser til Bestemmelser, som man kun kan *vente* bliver vedtaget, uden at gøre nogen som helst Bemærkning om det i Loven. Det kunde jo være hypotetisk sat ind i Loven. I Retsplejeloven findes der nemlig ikke nogen §§ 163 a—163 d, og Henvisningen er derfor, saaledes som den staar, uden nogen Mening.

Dernæst har jeg et lille Spørgsmaal, som har lidt principiel Interesse. I § 2 foreslaas det at lade 6te Stykke i Retsafgiftslovens § 13, som handler om Ægteskabs-sager, udgaa. Der staar i Bemærkningen til § 2, at Tinglysning om borgerligt Ægteskab sker uden Betaling. Der er jo sket det interessante, at man i § 27 i Ægteskabsloven har fastsat, at Betalingen for Udførelsen af de i nærværende Kapitel omhandlede Forretninger fastsættes ved kgl. Anordning, og saa har man ved den kgl. Anordning, man har udstedt i Henhold til denne Paragraf, ophævet en Bestemmelse i Retsafgiftsloven, og jeg maa jo anse det for at være noget tvivlsomt, om Rigsdagen kan give Administrationen Bemyndigelse til ved en kgl. Anordning at ophæve en Lovbestemmelse. Det er om dette Spørgsmaal, jeg gerne vil høre den højtærede Justitsministers Mening.

Naar man ser paa, hvorledes det har udviklet sig, kan man godt forstaa den historiske Udvikling. I 1918—19 havde man jo allerede et Ægteskabsforslag, og da har Rigsdagen foreslaaet, i Modsætning til,

hvad Kommissionen havde foreslaaet, at Gebyrerne skulde fastsættes af Administrationen. Men man har jo Retsgebyrloven af 1916, og deri staar, at der skal betales 4 Kr. for Tinglysning af disse Bekendtgørelser. Det har man altsaa ophævet ved en kgl. Anordning, og nu bringer man dette Forhold i Orden for saa vidt, i formel Orden. Men jeg vil gerne høre, om den højtærede Justitsminister anser denne Fremgangsmaade for strengt korrekt. Jeg anser det ikke for at være det.

Jesper Simonsen: Jeg kan anbefale det foreliggende Forslag til Vedtagelse. Den Bekymring, det ærede Medlem Hr. Pürschel havde i Henseende til Lovforslagets § 5 og vedrørende det Forhold, at Retsplejeloven endnu ikke indeholder Bestemmelser om Forkyndelse ved Postvæsenet, er jo ikke af nogen større Betydning, thi for Retsplejelovens Vedkommende er Forholdet det, at alle er enige om, at de Regler bør optages i Retsplejeloven, og det tør vel derfor anses for ganske utvivlsomt, at de vil findes i Retsplejeloven, naar den Behandling af Ændringsforslaget til denne Lov, som for Tiden foregaar, er tilendebragt. Selv om altsaa disse Bestemmelser skulde komme ind i Gebyrloven, før Retsplejelovens Behandling er tilendebragt eller den er traadt i Kraft, kan det jo ikke volde nogen Vanskeligheder. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Forslaget.

Justitsministeren (Zahle): Med Hensyn til Bestemmelsen om den Slags retslige Bekendtgørelser gennem Postvæsenet skal jeg sige, at nærværende Forslag er affattet, som det er, med den Tanke for Øje, at det vel ikke blev vedtaget, før man havde vedtaget Forslaget om Retsplejeordningen. Det var min Forudsætning. Jeg har i dette Øjeblik den glædelige Fornemmelse, at man i dette høje Ting kunde være villig til uden videre at tage Forslaget. Det havde jeg ikke paa Forhaand tænkt mig, og jeg ved naturligvis heller ikke, hvad Resultatet bliver. Min Opfattelse var den, at det var rart allerede nu at forelægge dette Forslag til Overvejelse, men jeg havde tænkt mig, at det meget vel kunde være, at Forslaget om Ændringer i Retsplejeloven blev oversendt til Landstinget, inden dette Forslag kom derover, og der kan jo ogsaa være Anledning til, at det kommer bagefter, paa Grund af de Forespørgsler, der er rettet til mig i Dag, af hvilke to er saa intrikate, at jeg maa sige, jeg maa forbeholde mig ved en senere Lejlighed at svare paa dem.